

Nádasdy Ádám

TANÚVALLOMÁS

Nem tudom, hogy a másik mit akart,
 miért üldögélt egész este
 a nyakunkon, azt mondta, zenész.
 Meg azt is mondta: zeneelmélet szakos.
 (Apám azt mondta volna: á! ezek szerint
 semmilyen hangszeren se tud játszani.)
 Két nagy kövér cselló is állt ott,
 az egyik feketés, a másik inkább sárgás,
 most jut eszembe: talán nem is csellók
 voltak, hanem nagybőgők, azért lehettek
 olyan irdatlanul nagyok. És kettő volt.
 Gondolom, játszott rajtuk, és akár
 meg is kérhettem volna (létezik
 olyan, hogy valaki egyszerre két
 nagybőgőn játsszon? ugye nem? és ha
 zeneelmélet szakos?), de óvakodtam,
 nehogy kedvet csináljak neki
 a maradáshoz, nem zenebohóc
 vagyok, a szándékaim halálos komolyak.
 Cingár emberke volt, stuccolt bajusszal,
 és biztos elmondta a véleményét rólam,
 azért nem hívtak többször.

HÁZTÚZNÉZŐBEN

Már ahogy befordultunk, exkuzált,
 hogy milyen ronda egy helyen lakik,
 bár meg kell jegyeznie: itt alig
 tartózkodik, már akkor is utált

itt lenni, mikor szegény Anyukát
 (a Dédit) ápolta egy darabig,
 itt mindenki a lépcsőre szarik,
 mondta, és beljebb lökte a kukát.

Önmagát felzabáló étterem.
Szennyvízvezető, örvénylő körrel
A boncnok hümmög, valamit kivesz.

Úgy volt, hogy stramm leszek és féktelen –
de csak azt néztem, hogy a könnyökömmel
véletlenül se érjek semmihez.

AKADOZÓ ESTE, BELGÁKKAL

A halál is ott volt velük, beült
közéjük, a fel-felcsapó nevetés közé,
a ragadós műbőr sarokülésre,
a hamutartón való folytonos
huzakodás közé (csak egy jutott
a három összetolt asztalra – itt
kivételszámra megy már a dohányos).
Nem vették észre. Csontkezét
pedig néha a márványlapra tette,
olyankor a sósmogyoró-szemek
íjedten átrendeződtek tálkájukban.

Szántó Piroska

AKT

Állt a fürdőszobatükör előtt a Fő utcai parányi „garzon”-lakásomban, nem csukta be az ajtót, valami neccféle hajlekötő volt rajta, és borotválkozott, meztelenül, fürdés után.

Megint elcsodálkoztam azon, hogy a férfiak nem szégyellik magukat a nők előtt, pedig igazán szégyellhetnék, mert nem szépek. Mármint attól nem szépek, hogy férfiak. Minden embernek van keze, lába, háta, hasa, melle, de a férfiak közepén felesleges részletezéssel egységbontó formák szerepelnek, zavarók, a fügefalevél a szobron pedig egyszerűen marhaság. Akkor még nem láttam fűgét, csak szárított koszorúit a boltokban, aztán a badacsonyi élő fügebokor rózsáslila terméstől roskadozó ágai alatt lelkemben bocsánatot kértem a fügefalevél első alkalmazóitól – az egyik főforma tökéletesen indokolja, persze, már látom.